

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

na skutek wniosku M. B.

o zbadanie spełnienia przez SSN T. P. wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie I NSP 153/24,

na podstawie art. 29 § 10 ustawy o Sądzie Najwyższym

postanawia:

odrzuć wniosek.

UZASADNIENIE

M. B. złożył 14 kwietnia 2026 r. osobiście wniosek o zbadanie spełnienia przez SSN T. P. wymogów niezawisłości i bezstronności w trybie art. 29 § 5 i n. ustawy o Sądzie Najwyższym (dalej: ustawa o SN). Wymieniony sędzia został wyznaczony do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II KK 168/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 29 § 5 ustawy o SN dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to

doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego do wniesienia wniosku oraz charakteru sprawy.

Jak stanowi art. 29 § 8 ustawy o SN, wniosek o stwierdzenie przesłanek, o których mowa w art. 29 § 5 ustawy o SN, składa się w terminie tygodnia od zawiadomienia uprawnionego do złożenia wniosku o składzie rozpoznającym sprawę, przy czym w postępowaniu z wniosku stosuje się art. 87¹ § 1 k.p.c., który przewiduje obowiązkowe zastępstwo przez adwokata lub radcę prawnego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. M. B. złożył wniosek osobiście, nie zważając na obowiązujący w postępowaniu przed Sądem Najwyższym – również w sprawach o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności – przymus adwokacko-radcowski.

Mając powyższe na uwadze, wniosek podlegał odrzuceniu na podstawie art. 29 § 10 ustawy o SN. Orzeczenie wydano w składzie jednoosobowym na podstawie art. 30 § 1 *in principio* k.p.k. w zw. z art. 29 § 24 ustawy o SN, gdyż podjęta decyzja procesowa nie stanowiła merytorycznego rozpoznania wniosku, o którym mowa w art. 29 § 15 ustawy o SN.

[r.g.]